

החברותא

בס"ד ערש"ק אמור י"ג אייר תשנ"ט

החברותא בשאנן פנמי לחברים גליון מס 97

פצצות יקרים

דהנה האדם הוא בחינת יש מאין כי נתהווה מאין. וכמו שנתהווה מאין, כך אל יתיאש אם נתפס בעונו שאין לו תקנה לתקן את אשר העוה לפני ממה"מ הקב"ה, רק יעשה תשובה ויחזק את עצמו בזאת כי כמו שהוא יש מאין כך יבא עזרו מקודש בבחינת יש מאין לתקן את אשר עוות. כי הקוב"ה חפץ הוא לכל ידח ממנו נדח. וזהו אמרו מאין יבא עזרי (תהלים קכא) ר"ל מבחינת "אין" יבא עזרי... (דברי יחזקאל).

בנערנו ובזקנינו נלך (פ"ר בא) משה רומז בזה סדר תפילתן של ישראל, אמר תחילה "בנערנו" היינו להתבונן בשפלות עצמו שמרומזו בנערות, ואח"כ אמר "בזקנינו" היינו בקשת רחמים בזכות אבות. ולכך אמר מיד נלך שהשם הזה מסייע לקבלת התפלה ומסייע לכל טוב... (מדבר קודש).

ואם מזבח אכנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית וכו' (סוף פר' יתרו)... אם תעשה מזבח להשי"ת בתורה ותפלה, השמר והזהר שלא תבנה אתהן גזית, דהיינו לראות ולהסתכל שיהא ראוי לרצון בעיני הבריות - כי חרבך הנפת עליה ותחלליה שחללת קדושת המזבח... (מדבר קודש).

הכלל שהקוב"ה הוא ברא הכל והוא הכל והשפעתו אינו נפסק מעולם, כי בכל רגע משפיע שפע לברואיו ולכל העולמות ולכל ההיכלות ולכל המלאכים ולכל חיות הקודש. ולכן אנו אומרים יוצר אור ובורא חשך רק יוצר בלשון הוה כי בכל רגע הוא יוצר שבכל רגע הוא משפיע חיות לכל חי והכל מאתו יתברך. (קדושת לוי).

אברהם אבינו ע"ה הבין הענין של אהבת חברים והיה מוכן ומוזמן להשליך נפשו ולסכן נפשו למען הצלת נפש ממין האנושי, אבל במקום חשש סכנת נשמה אין חכמה אין עצה ואין תבונה נגד ה', וההתחברות עם חברים רעים גורם פגם הנשמה, על זה לא ויתר אאע"ה ושלח את לוט ממנו, וישמעאל מיצחק... (אמרי חיים - דרשות).

יום אחד מן השבוע יתרחק מבני אדם ויתבודד בינו לבין קונו ויתקשר מחשבתו בו יתברך כאשר ידבר העבד אל רבו ובן אל אביו. (השל"ה בשם חרדים מובא במ"ב באור הלכה תקע"א).

התבודדות יום אחד בשבוע בחדר מיוחד וכו', ויבכה בדמעות לפני קונו שיכפר לו על עונו וכו', ואם אפשר שיתבודד עצמו בכל יום לא פחות משעה ויתוודה לפני בוראו שיכפר לו. (בית אהרן מקרלין).

המעם שלא כתוב בתורה גודל עון מדות רעות: גאווה, כעס, קנאה וכו'. שחז"ל הפליגו כ"כ בחומר הענין דהוי כעובד ע"ז. כי התורה נתנה לזה שכבר סויהר את מדותיו. כי בלא"ה אינו שייך להתורה. (הר"ח וויטל זיע"א).

שיעשה לעצמו מידי יום ביומו זמן להתבודד בינו לבין קונו ויתחדש מאד על העבר ויבכה מקרב הלב ולב עמוק בדמעות שליש, ויתחנן מלפני הבורא ית"ש. וזה רק על איזה זמן, אבל שאר כל היום יהיה בשמחה ובתקוה שהשי"ת בוראו יעזור לו. (דברי יואל-מכתבים).

האדם ירד לעולם הזה לתקן את כל מדותיו, אך ישנה מדה מיוחדת בכל אדם אשר בשבילה ירד לעולם, והאות לדעת איזו מדה היא, זו שהיא קשה עליו ביותר ומדה זו היא בגדר יחגג ובל יעבור. (תורת אבות).

שהרבש"ע מוליכו ונותן לו חיות כל רגע "כל הנשמה תהלל קה" שעל כל נשימה ונשימה הוא מוצא את הרבש"ע, כמו שהבאבעס היו אומרים "איך האב נישט מער קין הוטעם", זאת אומרת שהרבש"ע דיבר מגרונם שיש להם חיות רק ממנו, כי כשלעצמם אינם יכולים לנשום רק הקב"ה מנשימם, וכן כל הדברים שמתגיגעים, רואה האדם שהוא כלל אינו יכול, ואיך עושה, זה עצמו סימן שהרבש"ע עושה.

והוסיף ואמר, מענין העקשנות, שצריך להיות עיקש, ואנו רואים שאפילו ארץ ישראל נתנה ביד הטומאה רק בגלל עקשנותם שצריך שיהיה ליהודים ארץ, ולא משנה אפי' אוגנדא, וכל חבריו צחקו עליו והוא התעקש, ולכן בגלל שהיה לו נקודה אמיתית של עיקשות בנושא זה, קיבל את ארץ ישראל אע"פ שהם מטמאים את כל הארץ עד היום, אך כיון שהיה נקודה אמיתית של עקשות קיבל זאת, ולכן גם אנו צריכים על כל דבר שאנו רוצים, למשל אפי' על משיח אם היינו מתעקשים בנושא זה כבר היה בא, אך אין אנו מתעקשים.

עד שיבואו מושיעים בהר ציון, שזהו השרי ישראל ושופטיו, שהם חיים כל נשימה מהרבש"ע, אז הם ישפטו את הר עשיו והיתה לה' המלוכה והיה ה' אחד ושמו אחד. וזה רק ע"י ייסורים גדולים שאז מגיעים

בליל ש"ק דיבר הראש שליט"א מענין "רבי עקיבא משחק" (שהגמ' מספרת במכות כ"ד עייש) כי הוא היה חי בגילוי עם הרבש"ע ולא ראה שום חורבן, והצדיקים שחיים עם הרבש"ע אינם צריכים משיח כי הם כבר בבחינת משיח, הם בקשר חזק עם הקדושה כמו בזמן משיח, ואינם צריכים תחיית המתים כי אצלם זה ממש תחיית המתים, וכן הם במקדש עצמו כל ימיהם, ורבי עקיבא היה משחק משום זה, כי לא ראה שום חורבן רק את הנבואה של זקנים וזקנות יושבי בחוצות ירושלים.

אעפ"כ הצדיקים לא יכולים להשלים עם המצב של צרות הכלל. כי כלל ישראל הוא מלא בצרות, ולכן הם מבקשים שיהיה תחיית המתים ובנין בית המקדש בעצם בשביל הכלל, אבל כשלעצמם הכל כבר נמצא.

אולם רבי עקיבא היה לו הצער הכללי של כל העולם והיה לו תחי' המתים של מסדרות של ברזל צער של בחי' "מתי יבוא לידי ואקיימנה", והוא חי כל הזמן עם ה"אחד", וזהו יצאה נשמתו באחד, שכל זמן שהיה חי היה חי עם ה"אחד". ולכן היה משחק, כי הכל היה אצלו במוחש ובבהירות.

והמשיך הרב שליט"א ואמר שהאדם צריך להכיר שפלות עצמו ולראות איך

הפחד שיש במיתה, אך מי שבעולם הזה המית את עצמו ונלחם עם דמיונותיו והכיר את עצמו וביקש רחמים שהרבש"ע יצילהו ויחייהו וישמור עליו, גם כשהוא מת הוא ממשיך בדרך זה ואז הוא מגיע לקדושה, לקב"ה.

למצב זה של הכרה בהשי"ת בבחינת "אחד". בחינת "מסרקות ברזל", ואז רואים ה"אחד".

ועוד דיבר, שהאדם חי בעולם הזה בדמיונות, וכמו הדמיונות שיש לו כאן בעולם הזה כשהוא מת פותחים לו שם דמיונותיו והוא חי שם עם דמיונותיו, וזהו

ליל ש"ק פ' שלח תשנ"ב

סברו שהם גדולים, ואינם צריכים לתפילת משה, לכן לא הועילה להם, אבל יהושע שהוא היה קשור למשה והיה בטל אליו, הסכים לתפילת משה, ולכן זה הגין עליו, ואולם כלב הרגיש שזה לא בסדר, ולכן הלך להתפלל על קברי אברהם יצחק ויעקב שגם הם היה להם נסיונות והם קיבלו כח מהשי"ת ללחום להשאר באמונה, והלך לבקש מהם שיתנו לו ג"כ הכח הזה.

אולם יהושע לא היה לו כלל נסיון, כי תפילת משה הגינה עליו.

פתח הרב שליט"א ואמר על הפסוק "מהרו שכחו מעשיו, לא חכו לעצתו" (תהילים ק"ו י"ד) שהטענה על ישראל שראו כל המופתים ואעפ"כ נתפתו למרגלים.

ובאמת איד זה היה, והסביר, דכיון דראו עתה הנהגה חדשה, דעד כאן היה הכל דרך מופתים וכו', ועתה צריך למרגלים, זאת אומרת כמו שאר אומות העולם, ולכך חששו מאד ונתפתו למרגלים, ופ"י הרב, למה התפלל משה, דראה כבר מה שיהיה, והוא התפלל על כולם, אך כל המרגלים

שלא ראה יחזקאל בן בוזי מימיו, וראייה לשפלתם, שידוע שלמיכה היה פסל והיה מהלך בתוך הים ביבשה יחד עם פסלו בידו, ואף יהודי לא הלך לקחת זאת ממנו או לשבור זאת, ולמה? הרי צעקו כולם זה קלי ואנוהו, אלא שהיו ג"כ כ"כ חלשים באמונה שללכת לשבור עבודה זרה פחדו ולא הלכו.

מאמר חז"ל ראתה שפחה על הים יותר ממנה שראה יחזקאל בן בוזי מימיו.

פתח ואמר שלא נחשוב שהשפחה כלל רצתה לראות, השפחה אין מעניין אותה כלל נבואה, אלא הפשט ראתה שפחה זה הולך על כנסת ישראל, דהיינו שכלל ישראל היו במצב כזה שפל בדרגת שפחה ובגלל שהיו בדרגא כה שפלה לכן זכו שראו מה

אמר הרא"ש בש"ק פ' וארא במירון תשמ"ב, עמ"ש רש"י "מבנות פוטיאל" מזרע יוסף "שפטפט 97 ד ביצרו", מה הכוונה על פטפוט זה. ואמר שבעצם קשה הדבר מדוע לא ברח יוסף מיד כאשר פוטיפרע התחילה לפתותו לעבירה, הרי מצינו בחז"ל שהצדיקים מסרו את נפשם כאשר נפגשו בשידול לדבר עבירה, ורב כהנא הפיל עצמו מהחלון ועלול היה להיהרג לולא קבל אותו מיד אליהו הנביא. וכאן אצל יוסף כתוב "כדברה אליו יוס" ובמדרש נאמר שזה לקח י"ב חודש, והרי זה תימא גדולה כיצד לא נמלט מיד עם היום הראשון? אלא שיוסף הרגיש בעצמו כחות רוחניים כבירים שיוכל לעמוד בנסיון מר זה. אדרבה רצה לעבוד את ה' במאבק עם יצרו, כמו שמצינו בריש מס' ע"ז "דחליף אפתחא דוונות כי היכי דנכיף יצרי" וגם יוסף רצה כך, ובמדרש אמרו ז"ל שיוסף טען "אבי נתנסה, זקני נתנסה ואני איני נתנסה", ולקח את הנסיון בקלות בהיותו בטוח שלא ייכשל ח"ו. וזה הכוונה "שפטפט ביצרו" עשה שחוק מיצרו ובכל יום התגרה בו היצר והוא התגבר עליו לחם בו ונצחו, ובאמת מהשמים נותנים לו לפטפט ביצרו ואלמלא הקב"ה עוזרו לא יכול לו, ואם רק לרגע אחד סילקו את עזרת השמים, לא יכול כבר לעמוד ונכנס "לעשות צרכיו", ונס היה לו שהתגבר ברגע זה באמרו להשי"ת הצילנו מרדת שחת וזכה שדמות דיוקנו של אבא הופיע וכך ניצל.

וכך נדמה לנו כמה פעמים שאנו מתגברים על הנסיונות מבלי להרגיש שעוזרים לנו מן השמים, וזה גם כן מהנסיונות שלא נחשוב שאנו בעצמנו מתגברים, וצריכים לדעת שאנו אפס ואין לגבי יצרנו רק נוכל להתפלל הצילנו מרודפי כי אמצו ממני.

בש"ק ערב ל"ג בעומר (תשמ"ב) דיבר קצת על הרשב"י ואמר שהוא נשאר אתנו בגלות בבחינת "עמו אנכי בצרה" ולכן נוהרים שם ביום ההילולא שלו רבבות יהודים לשפוך תחינה לאלוקי מרום בזכות הצדיק הטמון פה, אשר לכאורה זה חידוש נפלא שלא זכה אף אחד מהתנאים הגדולים ואפילו רבותיו כמו רבי עקיבא. אמר גם כי רבי שמעון הגיע למצב של תוהו ובוהו ונכלל בקב"ה וזה שכתוב בתורה (תשא ל"ד כ"ג) "יראה כל זכורך את פני האדון ה' אלוקי ישראל" אמרו על זה בזה"ק "מאן פני האדון - דא רבי שמעון בר יוחאי".

שהשמחה במעונם

הר"ר יאיר אביגדור מנדלוביץ ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יעקב מנדלוביץ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר נחמן שניצר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אלי גרוס ומשפ' לאירוסיו
הר"ר ישעי' קרויס ומשפ' לאירוסיו הבת
הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' לאירוסיו הבן
הר"ר ברוך גלויברמן ומשפ' לאירוסיו הבן
הר"ר משה כהנא ומשפ' לאירוסיו הבת
הר"ר אברהם ישעי' פכטהלט ומשפ' לנישואיו

ה"ל ע"י
משרכת החברותא
שני 3
טל: 5829688
ת"ד 5080
ירושלים 91050